

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a ficărei luni

Cuprinsul:

- I. C. Cătuneanu:** Mărturisiri jidovești.
Un savant german despre Jidanii Lassalle și Marx.
- T. Ionescu:** Vaticanul și Fascismul.
- I. Fluture:** Avalanșa de cădere a Instituțiilor Economice și Publice.
- Insemnătatea botezului pentru Jidani**
- I. Berinde:** In ghiare ucigase. — Maramureșul înstrăinat.
- Un semn de reculegere al Conștiinței Naționale.**
- D. V. Athanasescu:** Francmasoneria.
Din Elveția — Proclamația Ordinei Politice Naționale.
- L. A. N. C. în Parlament. Discursul dlui prof. A. C. Cuza la Mesajul Tronului.**
- Pentru salvarea Moșilor.
Organizațiile noastre.
Apropiata victorie antisemită în Germania.
Dela Soc. Stud. în Medicină — București.**

428

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: **Dr. LAZĂR ISAICU.**

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Mărturisiri jidovești

Ori de câte ori, iubite cititor, vei căuta să afli adevăratul fond al gândirii și simțirii Jidanului modern, substratul intențiunilor lui și urzeala diabolică a planurilor lui de acaparare, robire, ori distrugere a tot ce este creștin, vei afla adevărul căutat în *Protocoalele Înțelepților Sionului*.

Această carte a fost tradusă în toate limbile, după o luptă uriașă dusă în contra forței oculte a Jidovimii internaționale, care înțelegea, că din paginile *Protocoalelor* se deștăinuește lumii întregi: *cine este Jidanul* pentru organizația sta'elor creștine și *prin ce mijloace* luptă el spre a le distruge, rând pe rând, cum a lucrat rassa lui în Rusia.

Rândurile de mai jos luate din traducerea franceză alui Roger Lambertin. Protocolul III, pag. 2—23, descoperă adâncurile hipocriziei jidovești, disprețul lui și cruzimea față de masele proletare, pe cari le amăgește cu utopii, le sărăcește sistematic, spre a și le ține robite, și a le așăta contra celorlalte clase sociale spre a le arunca, la momentul oportun, în revoluție, la masacrul și jaf, pentru ca dintre ruine să se ridice atotputernică tirania sângeroasă alui Iuda, despre ale cărei fapte Rusia sovietică ne stă mărturie.

Citește iubite cititor, gândește la aceste mărturisiri și mai ales luminează pe bieții lucrători români, cari tot mai cred în vorbele socialiştilor jidani ori jidoviți :

„Toate pretinsele drepturi ale popoului nu pot exista decât în teorie, ele nu se pot realiza nici odată. Ce înseamnă pentru proletarul îndoit sub povara muncii, zdrobit de soarta lui, ce înseamnă dreptul vorbitorilor de a flecări, dreptul dat gazetarilor să scrie tot felul de absurdități, precum și unele lucruri serioase, pe când proletariatul nu trage alte foloase din constituție decât mizerabilele fărâmituri pe cari noi, i le aruncăm dela masa noastră, în schim-

bul sprijinului dat, dispozițiilor noastre, dat întocmirilor noastre și agenților noștri ?

... Noi vom apărea muncitorilor ca liberatorii lor, când le vom propune să intre în rândurile armatei de socialişti, de anarchişti, de comuniști, pe cari noi îi susținem totdeauna, sub pretextul solidarității între membrii jranmasoneriei noastre sociale.

Aristocrația, care altă dată se bucura, de plin drept, de produsul muncii proletare, avea tot interesul ca muncitorimea să fie sătulă, sănătoasă și puternică.

Interesul nostru este contrar : este tocmai ca creștinii să degenereze.

Puterea noastră stă tocmai în foamea cronică, în slăbiciunea lucrătorului, pentru că această stare îl robește voinței noastre și atunci nu va mai avea nici forța, nici energia, spre a se împotrivi acelei voinți.

Foamea dă copitalului (care este aproape tot jidovesc) asupra lucrătorului, mai multe drepturi decât avea altădată aristocrația, prin puterea regelui și a legii. Prin mizeria și ura invidioasă, ce produce foamea, noi vom manevra mulțimile, noi ne vom servi de mâinile lor, pentru a zdrobi tot ce se împotrivesc planurilor noastre“.

Mă opresc aici și întreb :

Ce ziceți d mnilor gazetari români, cu pretenția de a fi bine informați, de a pătrunde dedesupururile societății, în care vă sbateți pentru adevăr și lumină, ce ziceți de aceste mărturisiri autentice ? Nu credeți Dv., Români de baștină, născuți, iar nu făcuți prin Constituția dela 1923, nu credeți că nobila îndeletnicire ce v'ați ales, de a lumina marele rublic, dornic a se instrui, a se îndruma către adevăr și a înțelege marile interese ale neamului nostru, nu credeți că nobilul oficiu de gazetar, vă impune a vă ocupa mai de aproape de fondul fragmentului

mai sus citat ? Gazetarii noștri din trecut, *Asachi, Heliad Rădulescu, Cesar Boliac, Mihail Cogălniceanu, Costache Rosetti, Delavrancea, Tache Ionescu, Vintilă Brătianu*, dacă au făcut și politică, s'au îndeletnicit, în afară de aceasta, și cu opera de luminare a opiniei publice, aducând prețioase servicii la educarea politică a lumii noastre românești. Documentul de mai sus își așteaptă comentariile cuvenite din partea gazetarilor români din România întregită, cari nu pot sta mai pe jos decât predecesorii lor din ce'e două Principate și România mică.

I. C. Cătuneanu
— deputat de Baia —

Un savant german despre Jidanii Lassalle și Marx

Profesorul dela Universitatea din Berlin, mort la 1917, *Gustav Schmoller*, șeful școalei istorice economice germane, unul din cei mai mari economiști ai secolului XIX, în „*Grundriss der Allgemeinen Volkswirtschaftslehre*“, Partea II, Leipzig—1904, pag. 537, caracterizează astfel pe socialistii Jidani *Lasalle și Marx* :

„Amândoi spirite curat jidovești, disolvante, se întemeiază în concepții'e lor de economie politică, pe *Jidanul (englez) Ricardo*; în concepțiile lor politice și istorice se inspiră din istoria engleză și franceză dintre anii 1789 și 1850, deci credincioși spiritului revoluționar, doctrinei radicale a suveranității popoului; stăpâniți de dialectica lui Hegel, și de materialismul epocii dela 1840: *Lassalle* era un ambițios demagog și vorbitor de primul rang; *Marx* un filosof social plin de spirit, p'în de fantasmagoria talmudică, un conspirator internațional.“

Vaticanul și Fascismul

„Che Iddio mi assista nel condurre a termine vittorioso la mia ardua fatica“

B. Mussolini.

„Dumnezeu să mă sprijine în conducere spre a termina victorios anevoioasa mea trudă.“

În felul acesta grav, se exprima onorabilul *Benito Mussolini*, când luă povara guvernării mărețului Popor Italian, în numele fascismului, în luna Noemvrie 1922.

Cu aceste cuvinte de pătrundere adâncă își încheie primul și remarcabilul său discurs, în plină adunare a deputaților.

„Era întâia dată, când un șef de Stat, invocă în Italia, numele lui Dumnezeu.“

„Se simți numai decât, că Statul ateu și mărginit, era îndepărtat — supraviețuindu-i un guvern conștient de spiritualitatea sa, de nevoile spirituale ale națiunii.“¹⁾

Fu o adevărată înviore, peste întreg pământul italian, *cuvintele Ducei*, care aducea în luptă, o *reînviere*, ca *înroua*, ca în luna *Mai*, florile sufletești ale glorioșului popor.

De îndelungată vreme, *incinta oficială* a deputaților, nu mai avusese, un așa prilej de a auzi în *rugă*, invocându-se depe amvon, *asistența divină*.

Numai o personalitate de rară și superioară râvnă spirituală, în care credința și frumusețea morală, se încrucicează în cel mai nobil înțeles, putea să aibă un simțământ de statornică *piositate*, față de infinita înțelepciune divină, aducând un real folos tradiției milenare a Romei creștine și cezariene.

Cu aceeași putere de intuiție vizionară, într-o numeroasă adunare populară, la *Udine*, în chiar același an prim al „*cămășilor negre*“, premierul fascist, își spunea cuvântul fascinator :

„Să ne ridicăm cu inima curată și cu gândul purificat de ură, spre *Roma*, care este una din puținele cetăți ale spiritului ce înrăurește în lume; fiindcă la *Roma*, printre cele șapte coline încărcate de istorie, s'a îndeplinit una din cele mai mari *minuni* spirituale, pe care istoria le amintește, adică aci se strămută pentru totdeauna o religie universală, care a reluat sub altă formă acel

Imperiu, pe care legionarii consulari ai Romei îl împinseră până la extirparea hotarelor pământului.

„Și noi să gândim de a face din *Roma*, Cetatea spiritului nostru, adevărată o *Cetate* — curată, desinfectată de toate elementele ce o corup, ce-o întinează, să gândim a face din *Roma* spiritul sprinten al *Italiei* imperiale, pe care noi o visăm.“

Prin fascism și hotărârea dârjă a Ducei se stăvili rătăcirea anarhică a unei mulțimi amăgite de mirajul comunist și se ilumina spiritul de sacrificiu al tineretului italian.

Forța papală a catolicismului fu adesea în atacul furios al sectelor și al masoneriei, ce neîncetat lucrează la desmembrarea națiunilor.

Prin fascism se restabili latinitatea imperială și se afirmă cu însuflețire creștinismul Sfântului Scaun al Vaticanului.

Niciodată până la Fascism, cu toată forța sa revelatoare și organizată, încă nu putuse înlătura francmasoneria din sânul națiunii. „*Eu afirm — zicea Mussolini — că tradiția latină și Imperială a Romei, azi e reprezentată de catolicism*“.

„Și cum zicea Mommsen — la 25 sau 30 de ani, că nu se poate sta la *Roma*, fără o idee universală. Eu gândesc și afirm, că unica idee universală care există azi la *Roma*, este aceea care iradiază din Vatican“.

Ducele prin gestul guvernului său curajos, ostracizând masoneria din Italia „*a făcut pentru catolicism*, aceea ce Biserica și acțiunea catolică nu reușise să ajungă a împlini“ zice Paolo Ardali.

„*Opera lui Benito Mussolini*, apare în toată a sa grandoare și măreție, efectivă, realizatoare, adânc înțelegătoare de toate problemele vieții naționale“.

Așadar două forțe, de raporturi proporționale, *Vaticanul și Fascismul*, ce activează în cadrul muncii și pe drumuri paralele.

„*Două genii se pot spune tradiționale imperiului italic*, două expresii autentice ale sufletului secular. Distincte, însă pararele: Unul etern, altul temporal. *Geniul politic și cel religios*“.

Cu un cuvânt două acumulative dinamice ce răspândesc energie și împrăștiie lumină în masse.

Dela un timp aceste două puteri formidabile, în strădania mișcării

lor naționale și creștine, pentru binele tuturor, se găsiră surprinse, fără vrere, de o ciocnire, și puncte de contradicție.

Din latura opusă a multor adversari din câmpul politicianilor socialiști și masoni, aflați aiurea, se vărăseră pe neștiute — sub ocrotirea asociațiilor catolice vrășmași neîmpăcați ai lui Dumnezeu și ai nației. Și din pricina acestor diabolice țesături, se iviră neînțelegeri.

Fascismul își revindecă dreptul legitim al conștiinței naționale, în aspirațiile sale firești, pe când Vaticanul prin sfânta succesiune a creștinismului își cere și apără hotărât patrimoniul spiritual, ce depășește noțiunea de patrie, cuprinzând umanitatea catolică universală.

Lucrările amânduro a nu aveau temeiul de a se afla pe un tărâm de neînțelegere; în rucăt esențialul luptei le era „*iubirea de oameni*“, isvorată din adevăr și dreptate socială.

Iubirea doar începe din familie, apoi la națiune și merge mai departe la umanitate. Țara e umanitatea în mic. Iubind țara, în aceeași măsură iubești și umanitatea. Numai cei fără căminul național și real, cu ale sale tradiții, numai acei fără Dumnezeu, nu iubesc cu adevărat umanitatea. Și pe aceia îi cunoaștem. *Sunt în diaspora, „Dați Cezarului, ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu“*.

Prin aceste sublime cuvinte, însuși *Mântuitorul Hristos*, a eternizat iubirea distinctă a celor două mari și naturale realități. Țara și umanitatea pe o latură, religia și Dumnezeu pe cealaltă latură. Iubirea apropelului și a venerației către Dumnezeu.

Dar, cele două forțe își reviniră la liniște și pace, după o mică durată. Buna înțelepciune a *conducătorilor*, reîntră în misiunea istorică, a trudnicei bătălii.

Fascismul în conlucrare pozitivă — pentru popor și efectiv pentru binele națiunii, iar Vaticanul în structura spirituală, consacrandu-se în mersu-i — de activitate creștină — spre evanghelizarea cât mai intensă a popoarelor lumii.

Puterea de profunzimi tainice a Vaticanului, înfrumusețând spiritul și inobilând inima prin căile divine ale carității, caritate, pe care regretatul nostru învățat, marele creștin Dr. *N. C. Paulescu*, o socotea cea mai sacră virtute și cea mai plăcută lui Dumnezeu. Puterea vrăjită a fascismului întărind credința și disciplina morală, prin munca fără preget,

1) Paolo Ardali.

pentru bișele obștesc și dragostea de neam.

Cu egală sfortare și bună orânduire în dragoste de oameni deci, ambele *puteri*, își depun laolaltă prinosul lor de închinăciune înaintea crucifixului: Icoană de jertfă a lui Isus Hristos.

În *cuvânt* și în *fapt* — lucrarea lor — se imprimă cu încredere în opere de realizări constructive și de însemnătate strălucită în domeniul vieții.

Roma antică și imperială, cetate de atâtea ori glorioasă, își rezervă astfel iarăși, apanajul său de organizatoare a muncii, în câmpul uman și al religiozității creștine — Roma,

cu trecutul măreț, de atâteaori sancționată, prin martiriul sfinților primei ere creștine, locaș sortit în *planul divin*, ca odihnă veșnică a relicvelor celor doi mari apostoli: *Petru și Pavel*, ziditori ai evangheliei învățătorului divin Isus, Mântuitorul.

Roma latină și creștină — în bucuria națiunilor, de credință și de adevăr creștin, își pășește din nou *nestingherită, tradiția sa misianică*, în drumul destinului fără egal, cu reînnoire sfântă, ca un *altar ales și hotărât spre binele umanității întregi*.

Tudor Ionescu
— București —

Avalanșa de cădere a Instituțiilor Economice și Publice

Cercetând în amănunt adevărul, ce stă ca o cauză efectivă la destrămarea instituțiilor economice, re va uimi destrăbălarea și indiferența, prin care s'a ajuns la ruina atator economii, depuse de popor.

În cele publice se cunoaște jaful sistematic practicat de guvernele perindate la cârma țării, care a culminat prin hojiile de codru ale zișilor *național-tărăniști*.

Și prada a continuat fără să fie oprită, întrucât, fiecare partid își are încărcarea conștiința, cu furtul oficial, și deci în imposibilitate morală, de a putea opune o înfrânare și un veto — prin sancțiuni drastice și legale.

Lipsa deci a sancțiunilor, la timp și judicios, face azi, ca foștii zarafi ai țării, furi legali, să ridice din nou fruntea socotindu-se încă vrednici de conducere.

În câmpul economic particular miliardele puse la îndemână, de stat pentru ușurarea — zice-se — a portofoliului imobilizat, de mult s'a înghițit.

Și asanarea ce încă se mai face unora și altora din acele instituții, ce-au svârșit banul agonosit cu trudă de deponenți, va avea aceeaș soartă, fără ca îmbunătățirea reală s'o vedem pe piață.

E un demers fără nici un suport moral sau onest. O metodă ce sprijină, tot pe-*cei* fără bună credință, pe *faliți* și pe *concordatori* cu bună știință ajunși aici.

S'au îmbogățit și d'n aceste pierderi obștești, încă un număr imens

de habotnici guzi, cari își duc mai departe jaful sistematic pe spinarea tuturor.

Bănci mari și mici fraudate de vermina iudaică, pentru care dezastrul națiunilor, nu le este decât în folos, spre a ajunge cât mai precis la dominația visată. Deci, portofoliile, imobilizate, polițele falimentelor, din acești doi ani, luate asupra statului, le vom suporta noi cetățenii, pe care ne apasă atât dările și contribuțiile ce nu mai au sațiu.

În durata anului vezi, aceste lăcuste rozând bogăția țării — prin diversele întreprinderi și vara aceleiași tipuri hăde se prăvălesc pe nisipurile plajelor sau, în stațiunile balneare și climaterice. Agricultură, este în agonie și proprietarii români sărăciți până la cenușa din vatră.

La orașe imobilele tot mai fulgerător trec în mâinile acestor vampiri, pe când Românimea suferă și se tânguește, fugărită, cei de prin centrele muncii, la periferii, în cocioabe.

Furii oficiali se lăfăesc și își dau mâna, cu pasările de pradă, iar poporul geme, geme, și cu revolta, gata să se ridice.

Ce suntem noi de vină bunăoară, dacă anumite bănci, au avut în consilii, administratori nepricepuți sau hrăpăreți?

Ce suntem noi de vină, dacă s'au dat bani, unora și altora din venetici, cari și-au strămutat domiciliile și unii au fugit peste hotare, înavuțindu-se?

Asanarea instituțiilor economice

și echilibrarea bugetului statului, nu însă din sudoarea și nevoile noastre, ci din averea tâlharilor și a marilor bancheri, din averea lor proprie.

Este nedrept și aducător de furtună obștească, de a jupui poporul, înstărirind pe acei care n'ar avea alt loc pentru cele săvârșite, decât închisoarea și confiscarea averilor prădate.

Se mențin înalți demnitari prin instituții, dovediți cu rea credință, de a trăi ca paraziții, din munca altora.

Iacă în somația ce se face de „Universul“ de a publica numele celor cu portofoliu imobilizat — nu se dă pe față. De ce? Fiindcă tot poporul s'ar uni într'o puternică falangă și ar cere restituirea bunurilor însușite.

Se teme oficialitatea.

Totuși lumea pricepe și nu se poate ca adevărul să nu iese biruitor — vrând-nevrând.

O bună parte din noi așteptăm triumful, deocamdată prin *cel ce este șeful guvernului*, care are pe cât se vede piedici în drumul său de purificare și înstărire publică.

Pentru moment, să fim convinși, că tot Israelul — prin finanța lor — ne dominează. Însă va avea și aceasta un sfârșit. Popoarele au început să cunoască pe traficanții internaționali și reversul va veni de sigur.

Ioan Fluture
— București —

Insemnătatea botezului per tru Jidani

Câtă însemnătate are botezul Jidanilor, acceptat de frică, rezultă clar din următorul fapt istoric, amintit de *Fritsch*, „Handbuch der ludenfrage“, pag. 436:

„Când în anul 1492, *Ferdinand Catolicul a isgonit din Spania pe cei de altă credință, și în primul rând pe Jidani, mulți Jidani au trecut de formă la creștinism, dar în secret au rămas tot credincioși Iudaismului, și au păstrat legături cu Jidanii din străinătate. Mulți dintre ei au ocupat, ca creștini simulați, înalte slujbe bisericesti și civile, dar nu s'au amestecat cu ceilalți creștini din țară, ci mai bine de două secole și-au conservat legile lor morale jidovești prin tradiții de familie, ținute ascuns. Când apăsarea politică a încetat, această sectă, zisă a „Marranilor“, a recunoscut, după mai bine de două sute de ani, că sunt Jidani adevărați, de confesiune mozaică“.*

In ghiare ucigașe

— Maramureșul înstrăinat —

Timpurile de cumplită criză, prin care trecem, ne-au dat prilejul să constatăm mai lămurit ca oricând, imensul rău, pe care îl revarsă asupra neamului nostru, rassa lui Izrail.

Nu există pe întreaga suprafață a globului pământesc, o națiune mai corupătoare, mai dezagregantă și mai anarhică decât nația jidovească. Ori unde găsește prilej și mai ales teren — având teren își află apoi și ocazii — prielnic operațiilor sale meschine, Jidanul nu stă un moment la îndoială, ci, cu o stăruință încăpăținată, se pune pe lucru; sondează, demoralizează, înșală și minte, numai ca să poată trăi pe spinarea bietului goim, a cărui menire istorică este: claca și robotul, pe seama ovreiului. Jidanul este un vecinic rătăcitor, în căutarea aurului și-a arginților. Banul este pentru el, cheia enigmatică cu ajutorul căreia descuie până și ușile celor mai înfocați miniștri.

Nu mai cât această unealtă de dominare, nu și-o procură prin muncă și osteneală cinstită. Și-o făurește prin înșelăciune, din produsul muncii goimului. Goimul trebuie să dea Jidanului, arma cu care acesta îl va ucide, de îndată ce va fi în posesiunea ei. Ovreiul are credința că animalul — biped — creștin, s'a născut numai ca să-l servească pe el.

De aci, și goana sa nebună, sistematică și continuă în vederea distrugerii a tot ce nu e cușer. Vai de națiunile cari tolerează prea mult aceste pecingini!

— Scriind aceste cuvinte, mă gândesc la oropsitul ținut al vovezilor, la Maramureșul înstrăinat. Poate în nici o parte a țării românești, ghiarele ucigașe ale Jidovimii, nu s'au infipt, atât de adânc, în carnea Românilui, ca aici în Maramureș. Țărănimea maramureșană, muncește din greu, hrănindu-se cu pâine din făină de porumb și apă de izvor, iar produsul ostenețelor sale, este acaparat de jidani. Camăta și alcoolismul, opere curat jidovești, fac ravagii înspăimântătoare în acest colț de Canaan. Toată bruma de avere pe care o posedă bieții agricultori români, abia dacă valorează $\frac{2}{3}$ din procentajul enorm pe care îl încasează cămătarii jidani. Criza financiară care ne sugrumă de un timp, îi favorizează,

de minune. Agricultorii români sunt deadreptul sacrificaiți. Rassa semită, le sugerează, asemeni lipitorilor, toată averea, toată vigoarea și toată sănătatea fizică și sufletească. Iar când durerea nației creștine ajunge la paroxism, cum a fost cazul dela Borșa, Jidanii-cămătari, pozează în victime ale anarhiei pe care ei înșiși o creiază. Căci să ne înțelegem bine: Nu există nicăiri în lume, o seminție, mai anarhică și dezagregantă, decât nația jidovească. Dece dar ar face excepție cei din Maramureș ori Bucovina, tocmai aceștia cari sunt așa de puternici față de elementele autotone-creștine.

Auzi numai, să fie tratați samavolnic, Jidanii din Țara lui Dragoș, cari și-au infipt ghiarele ucigașe atât de adânc în inima maramureșenilor tăietori de lemne? Se poate o mai grozavă nedreptate? E posibil un asemenea lucru? Țipă ei în zadar, ca în gură de șarpe! Vai nu! Asta nu se poate tolera. Jidanii noștri nu țin de flori de cuc. Au ei un mare necaz: Le este teamă, grozavă teamă, că vor fi măturați depe hoit. Aista-i „baiul“ cel mare. Doamne ferește-ne și Te îndură spre noi! Să nu învie hoitul, căci ar fi vai de capul necrologilor cari l-au îngro-

pat! Sângele unui neam, otrăvit de alcoolismul ucigaș al cărciumarului cu ciubote și caftan s'ar răsbuna, poate mai mult decât trebuie. Și asta nu o vrem. Neamul nostru e născut doar să servească poporul ales. Deviza noastră, pe care înșiși Jidanii ne-au dat-o este: Clacă și Robot, cât mai mult și cât mai intens în profitul sfânt al Măriei-Sale Ovreiului, împăratul pământului, aerului și al întunericului...

Am încăput în ghiare ucigașe. Ținutul nostru e înstrăinat. Adevărații stăpânitori, de aici, nu sunt Românii. Sunt Jidanii. Ei împărtășesc sarea pământului. Lor le e dat să se bucure de rodul muncii noastre. Arginții și obrăznicia lor, au pus sub călcăiu glasurile celor cari ar trebui să protejeze țărănimea muncitoare. Azi singuri ei sunt stăpâni pe bunurile și averile vechilor „nemeși“ ai Țării Voevozilor. Românii n'au dreptul să protesteze. Dacă o fac totuși, sunt ținuiți la stâlpul infamiei. Chiar eu, pentru aceste constatări, voi fi aspru pedepsit. O știu dinainte. Și cei ce-mi vor croi osânda o să fie tot Români de legea mea; Români înstrăinați, cari n'au curajul să-și apere nația, ci tremură când poporul pistruia „cărtește“ împotriva-le. Nu-i nimic. Nu ne speriem. Avem răboj și vom înserna.

Inv. d'r. **Ion Berinde**
— Maramureș —

Un semn de reculegere al Conștiinței Naționale

Aflăm cu satisfacție că un numeros grup de studenți în vederea recentelor demonstrații sîridente, a iredentiei maghiare revizioniste, ce s'au petrecut la serbările Sfântului Ștefan și la 6 Octombrie, după proclamarea oficială a revizionismului prin guvernul Horthy, a stăruit pe lângă Centrul Studențesc să se convoace un Congres Extraordinar Studențesc la Cluj, cu delegați dela toate Universitățile și Facultățile din țară, pe ziua de 26 Oct. 1931, orele 9, iar după aceea un meeting în Piața U-

nirii, invitând toate societățile patriotice din țară, ca să protesteze solemn în contra atacurilor subversive iredentiste ce s'au produs împotriva integrității și demnității naționale.

Ne bucurăm de acest semn de reculegere națională, mai ales că guvernul, de astă dată nu va mai putea găsi nici un pretext pentru a opri manifestații naționale, călcând constituția și legea.

L. A. N. C. va fi totdeauna alături de bunii Români și de tinerimea naționalistă.

Francmasoneria

(Continuare din nrul de 1. X. 1931)

De sigur că F . . . M. caută să-și făurească un trecut cât mai lung și glorios, pentru a da astfel mai multă încredere naivilor, și a justifica în parte ciudatele ritualuri și ceremonii, practicate de această sectă. Astfel unii dintre ei — nu cei mai puțini modești — pretind că asociația lor s'ar fi născut cu multe mii de ani în urmă, între lucrătorii de sub conducerea Fenicianului Hiram, la zidirea Templului lui Solomon. După alții, cu o mai mare doză de misticism, francmasoneria și-ar avea origina în misterioasele ceremonii ale inițierii, practicate la început de *Indieni*, iar mai târziu de aproape toate *popoarele orientale*. Cei cari vor să dea masoneriei o față mai onorabilă, văd în *cavalerii cruciați* primii reprezentanți ai francmasoneriei. În fine o parte din F . . . M. se, cred descendenții cavalerilor Ordinului Templului, iar altă parte mai mică, crede că numai *colegiile de lucrători* create de Regele muma la 715 a. chr. sunt inițiatoarele ideilor masonice.

Toate acestea însă sunt numai teorii de sursă masonică, incontro labile și foarte puțin verosimile. În nici una din ipotezele menționate mai sus nu se poate stabili is'ori cește o legătură bazată pe fapte, între masoneria de azi și diversele asociații și colegii din antichitate.

Un lucru e însă sigur; înaintea de 1717 nu se pomenea nicăieri de francmasonerie. La această dată, *lucrătorii zidari din Anglia* puseră bazele primei loji, care nu întârzie, la rândul ei, să fondeze alte loji, așa că în scurt timp se simți nevoia unui organ de conducere și astfel luă naștere „*Marea lojă Engleză*“, sub conducerea marelui maestru *Anton Sayer*. Cum fiecare lojă avea un regulament de organizare, o constituție, diferită de a celorlalte, s'a simțit nevoia unei codificări a acestor constituții, fapt care s'a și îndeplinit de către *Yames Anderson* la 1723. Acesta a colecționat toate constituțiile existente până la el, formând o colecție numită „*Datoriile strămoșești*“, care până azi formează baza întregii organizații masonice. Din Anglia, francmasoneria a trecut în *Franța* și la 1772, doi lorzi englezi fondară „*Marele Orient al Franței*“ conducătorul și dătătorul de directive a întregii francmasonerii latine. Câtva

timp cele două masonerii își continuă existența separat, dar la 1804 Marele Orient recunoscu oficial existența ritualului anglo-saxon sau scoțian, numit de atunci „rit antic și acceptat“.

Masonii îndatăce se văzură organizați se și puseră la lucru; și încă ce lucru. Deviza lor „*Avec les bonyaux du dernier des pretres etranglons le dernier des rois*“¹⁾ trebuia realizată cât mai curând. În acest scop se aruncară ca fiarele setoase de sânge asupra creștinismului și o teroare asuplită se deslănțui împotriva apărătorilor lui. Toate calomniile, toate injuriile se revărsară asupra religiei noastre, care totdeauna s'a opus cu îndârjire planurilor masonice. Mulți preoți plătiră cu viața faptul că s'au împotrivit tendințelor distrugătoare ale acestei secte, dar jertfa lor n'a fost de prisos, căci creștinătatea a început să cunoască planurile lor. *Papa Clement al XII* prin enciclica „*In Eminenti*“, desvăluise întregii lumi creștine scopurile și mașinațiunile francmasonice, și la exempul său aproape toți Papii, își făcură o datorie de a atrage atenția lumii asupra pericolului ce această sectă prezintă pentru lumea creștină. Nici Regalitatea n'a fost scutită de ofensiva masonică, și exemplul nefericitului *Rege Ludovic al XVI* este destul de elocvent. Francmasoneria nu se dă înlături nici dela crime, fie ele cât de grozave când e vorba de realizarea planurilor ei.

Actualmente francmasoneria este divizată în două mari ramuri, având fiecare o activitate aproape autonomă: F . . . M. latină și cea anglo-saxonă.

Masoneria latină care este violent anti-catolică și antimonarhistă activează în următoarele țări: Franța, Belgia, Spania, Italia, Ungaria, Austria, Cehoslovacia, România, Jugoslavia, Grecia, Bulgaria și Turcia. Toate marile loji din aceste țări recunosc autori atea superioară a „*Marelui Orient*“ din *Paris*.

Cât privește Germania, ea este împărțită în două mari grupe, dintre care una ascultă de directivele *Marelui Orient*, iar celălalt recunoaște autoritatea masoneriei anglo-saxone.

1) Cu mâțele ultimului preot să spânzurăm pe ultimul rege.

Din punctul de vedere al doctrinei masonice Marele Orient al Franței a suprimat din ritual formula „*Mare architect al Universului*“ și a șters Biblia dintre simboalele lojelor. Cu această ocazie s'a și făcut ruptura între masoneria latină și cea *anglo-saxonă*, care n'a consimțit la aceste modificări. Totuși această ruptură n'a fost definitivă și astăzi relațiile între cele două grupe sunt destul de amicale. F . . . M. anglo-saxonă e răspândită în Anglia, Statele-Unite unde numără foarte mulți aderenți, și Țările Nordice. Din fericire acești numeroși aderenți nu sunt ca în F . . . M. latină niște fanatici inconștienți, ci din potrivă, la ei interesele mari materiale legate de Francmasonerie îi face să împărtășească ideile ei. În general principiile călăuzătoare ale F . . . M. anglo-saxone, diferă foarte puțin de cele ale masoneriei latine. Argumentele aduse de masonii englezi privitoare la tendințele creștine și la interdicția de a face politică în lojile anglo-saxone, n'au nici o valoare. Faptul că în aceste loji prezidentul are totdeauna pe biroul său o Biblie nu împiedecă deloc pe masoni să aibă aceeaș ură neîmpăcată împotriva a tot ce este creștin. Căci în r'adevăr Biblia nu e decât un simbol cu aceeași valoare ca și compasul, echerul, capul de mort și celalalte simboale masonice. Apoi argumentul că în lojile anglo-saxone e interzisă politica se contrazice prin însăși activitatea acestor loji. Nenumărate exemple ne arată că toate aceste afirmații, nu sunt decât gogoși bune pentru cei lesne crezători.

Astfel când președintele Statelor-Unite, francmasonul *Harding* află de devastările comise de fasciști în loji, refuză să primească scrisorile de acreditare ale prințului *Caetani*, noul ambasador al Italiei. Numai în urma promisiunilor lui *Mussolini* că excesele nu se vor mai repeta, *Harding* a consimțit să-l primească pe ambasador. De asemeni contele *Volpi* care negocia un împrumut în America, tocmai în momentul când aceasta era cam ostilă Italiei, a reușit numai grație faptului că era mason. Tot masoneria anglo-saxonă a pornit și susținut pe toate căile agitația întregii Europe, cu ocazia procesului anarhistului spaniol *Ferrer*, culpabil de atentat la viața *Regelui Alfons al XIII*. Trebuie să notăm că *Ferrer* era unul din șefii masoneriei spaniole și executarea lui a produs în multe țări Europene incidente sângeroase între manifestanții con-

duși de masoni și poliție. Masonii englezi mai pretind că n'au nici o legătură cu masoneria latină și că sentimentele lor sunt cât se poate de fidele Bisericii și Monarhiei. Vom vedea numaidecât întrucât aceste fapte corespund adevărului și vom avea din nou ocazia să ne convingem de sinceritatea masonică.

Calendarul masoneriei engleze pe anul 1930 între altele ne spune că Marea Lojă Engleză are legături oficiale cu Spania, Portugalia și Italia, toate 3 țări cu masonerie latină, iar mulți masoni englezi au făcut vizite de curtoazie lojelor din America de Sud, cari toate aparțin masoneriei latine. Un ultim fapt vine să arunce lumină deplină asupra raporturilor celor două masonerii și să tranșeze astfel definitiv chestiunea aceasta.

La 1921 a fost creată la Basel: „Asociația masonică internațională“ (A. M. I.) cu scopul principal de a întări legăturile de solidaritate între masonii din toată lumea, inclusiv, deci, și din Anglia. Pe lângă aceasta, toate publicațiile editate de această asociație apar în trei limbi: franceză, germană și engleză, iar mulți dintre

colaboratorii acestor publicații sunt masoni englezi notorii. Din Anglia și Franța francmasoneria s'a răspândit cu o iuteală vertiginoasă pe toată suprafața pământului. Toate țările văzură rând pe rând răsărind ca din pământ loji masonice cât și tot felul de societăți și asociații afiliate masoneriei. În unele țări guvernele conștient de pericolul ce aceste organizații îl prezintă, le interzisera, în altele masoneria fu pusă la grea încercare, căci Regii își temeau Tronul, și implicit masoneria era persecutată cu strășnicie. Totuși prin tot felul de manopere, prin corupție și minciună, masoneria a ajuns în vremurile noastre a-tot puternică și mai toate guvernele i se închină servil. Intreg globul pământesc e prins într'o pânză de paianjen, care încetul cu încetul îl co-prinde până la sufocare și unde vom fi înălțuiți cu toții de către cel mai răufăcător paianjen: Jidanul.

(Continuare în nr. viitor)

D. V. Athanasescu
— Cluj —

Din Elveția

De pe acelaș front de luptă

Primejdia jidovească cu mârșavele-i aparițiuni, sub formele variate ale francmasoneriei, ale comunismului, ale dezastrelor financiare și falimentelor de stat, primejdia înțefită de politicieni din toate partidele, îngrijorează întreaga Europă în așa fel, încât în toate țările apar fronturi de luptă antisemită, cari tind a forma una și aceeaș linie de bătae, contra dușmanului comun: Jidovimea internațională.

Este firesc să ne strângem și noi rândurile, naționaliștii antisemiți din toate țările, când de lungă vreme Jidanii, din toate țările constituie un singur front de luptă contra statelor naționale și creștine.

Un semn, că frontul nostru se încheagă peste granițele politice, îl aflăm în identitatea de gândire, simțire și hotărîre, ce se constată în Apusul Europei, cu privire la problema jidovească și nefastele-i aspecte.

Reproducem mai jos un manifest electoral din orașul Ligii Națunilor din Geneva democratică, umanitaristă și pacifistă, manifestul luptătorului naționalist Georges Oltramare, spre a se convinge cititorii noștri că și în Elveția ca și în România întregită, lucrează din umbră, spre a-i seca izvoarele de viață și a-i destrăma organizația socială, acelaș dușman comun: Jidanul cu hipocriții lui asociați: demagogia integrală, adică anarhia, finanța internațională care subjugă totul și francmasoneria antimilitaristă, care distruge ultimele resturi ale puterii de stat. Iată cum răsar aliații firești ai Ligii Apărării Naționale Creștine (L.A.N.C.).

Proclamația Ordinei Politice Naționale (O. P. N.)

Ruinele materiale cresc împrejurul nostru. Ele nu sunt cele mai grave. *Ele sunt sem-*

nul ruinii morale a întregului regim.

Politica rea este cauza fi-

nanțelor rele.

Politica democrației are drept primă consecință: I) falimentul Statului, II) Victoria crescândă a socialismului pustiitor.

La materialismul desgustător al burghezilor răspunde revoluția marxistă.

Democrația este descalificată.

Nimeni nu îndrăznește să se mai prezinte în numele unui partid, nici chiar Di Picot.

Nu cu „o conștiință“ se va mai salva oricât de puțin; ci cu idei clare, care permit hotărâri rezeși și juste.

A sosit ora politiceii adevărate, contra înjosirii și rușinei materialismului democratic.

Satisfacțiile materiale nu ajung unui popor. Ii trebuie o rațiune de a trăi: El nu o va găsi decât în adevăr și sacrificiu.

Programul lui *Georges Oltramare* este simplu și clar, este omul care va ști, și îndrăsni, să zică *Nu și Da*, când trebuie.

Nu:

Față de egalitarismul mincinos al francmasonilor.

Față de capitalismul jidovesc destructor al claselor mijlocii;

Față de etatismul care duce la comunism.

Față de funcționarismul ciurma partidelor.

Față de impozitele crescânde necesare funcționarismului;

Față de doctrina idioată a „Pâinii de Stat“ și a „Statului cașcaval“.

Față de naturalizarea Jidanului inasimilabil.

Față de internaționalismul care neagă Patria;

Față de antimilitarismul din școlile noastre;

Față de sabotajul istoriei noastre;

Față de orice neutralism.

El zice cu energie **Da**:

În favoarea proprietății, a claselor mijlocii, a învierii liberatoare, a corporațiilor, asigu-

rărilor profesionale: *In favoarea a tot ce face și promovează mărirea Țării.*

Și noi pentru a face să triumfe acest program ne sprijinim mai mult pe desinteresarea celor sărmani, decât pe pofta nesăbuită a burghezilor.

De aceea menținem clasele mijlocii, lucrăm la adevărata organizare a corporațiilor;

Respingând legea asupra închiderii magazinelor, adevărat praf în ochii angajaților și a patronilor.

Iată pentruce, fără nici un acord și nici o combinație cu nimeni, fără a aștepta de unde bate vântul, în deplină independență, înaintea întregii lumi

Georges Oltramare

vă cere puțința de a continua la guvern opera salutară a „Revistei Piloni“.

Votați pentru el și să trăiască țara noastră.

O. P. N.

(Imp. Atar, Genève.)

L. A. N. C. în Parlament

Discursul dlui prof. A. C. Cuza

la discuțiunea generală asupra Proiectului de Răspuns la Mesagiul Tronului

ținut în ședința de Sâmbătă 27 Iunie 1931, a Adunării Deputaților — Sesiunea Extraordinară 1931

D. profesor D. Pompeiu președinte: D. deputat profesor Cuza are cuvântul.

D. A. C. Cuza: D-le președinte, d-ilor deputați, în numele Ligii Apărării Naționale Creștine, pe care am onoare să o reprezint, să-mi dați voie să citesc o scurtă declarație, cu privire la situațiunea grupării sau organizației Ligii, față de această desbatere.

La urmă, după cetirea acestei declarații, îmi veți permite iarăși să adaog câteva observațiuni, care vor ilustra cele cuprinse în această declarație.

Declarația L.A.N.C.

Iată declarația scrisă:

I. „Liga Apăr. Naționale Creștine“, credincioasă principiului ei de bază monarhic, se asociază cu profund respect la omagiile pe care Proiectul de Răspuns la Mesajul Tronului le aduce M. S. Regelui Carol al II-lea, Căruia îi urează o lungă și glorioasă domnie, aclamând fericita

restaurare a instituției monarhice, zdruncinată un moment, în chip nesocotit de intrile partidelor. (Aplauze).

II. Restaurării monarhice, L.A.N.C. crede că trebuie să-i urmeze restaurarea generală, națională, a statului însuși, ca stat național românesc, unitar și indivizibil, cu toată grija pentru minorități, dar fără ca ele să i se substituie lui; a regimului constituțional, parlamentar, ferit de falsificarea lui de către partide; a economiei naționale, bazată pe primatul agriculturii; în sfârșit restaurarea morală a cinstei și caracterelor, grav compromise de aceleași partide. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.)

III. *Politica externă* a României, astfel precum o indică Proiectul de Răspuns la Mesaj, are deplina aprobare a L. A. N. C. Păstrăm legăturile cu glorioșii noștri aliați. Dar interesele economiei trebuiesc apărute deosebit de interesele politice, ale relațiilor cu celelalte nații, ca să asigure chiar alianței cu dănele,

concurșul unei României puternice, dispunând de toate mijloacele economiei sale naționale, în plină prosperitate. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.). Din acest punct de vedere felicităm guvernul pentru reluarea relațiilor noastre cu Germania, ca stat industrial, care a folosit în curs de atâția ani dezvoltării statului nostru agricol. (Aplauze pe mai multe bănci).

IV. Programul de lucru al Adunării, în această sesiune extraordinară, regretăm că este totdeodată și prea restrâns și prea întins. Prea întins, întrucât enumeră, fără folos, măsuri cari trec cu mult de posibilitățile de realizare ale actualei scurte sesiuni de câteva zile. Prea restrâns, întrucât nu pomeneste nici un cuvânt de *necesitățile urgente* cari se impun să fie satisfăcute imediat, precum este înfrânarea cametei și revizuirea datoriiilor agricole, îngrijirea de soarta șomerilor; reprimarea speculei parazitare, în deosebi a trusturilor industriale, precum este trustul zahărului; statornicirea funcționarilor publici, ținuți în stare continuă de nesiguranță, care la amărăște zilele, paralizându-le puterea de muncă și altele încă. (Aplauze pe mai multe bănci).

V. *Problema jidanească* (Ilaritate), Proiectul de Răspuns la Mesaj nu o pomeneste, deși ea este problema fundamentală cea mai urgentă ca izvor al tuturor celorlalte. Jidanii, prin firea și religia lor parazită, s'a așezat în prea mare număr pe pământul României.

D. Teodor Fischer: D-le președinte, vă rog să binevoiți a apăra religia mozaică.

D. Nichifor Robu: Stai jos.

D. Gh. Cuza: Jos, stai jos!

D. profesor D. pompeiu, președinte: D lor, să ascultăm.

D. A. C. Cuza: Desnaționalizând orașele țării, acaparând comerțul, industriile, băncile, exploatarea de tot felul, profesiunile libere, funcțiunile publice, Jidanii împiedică dezvoltarea deplină, firească a nației românești, pe pământul ei. Provinciile întregi, Maramureșul, Bucovina, Basarabia, au ajuns teritorii, pare că anume destinate colonizării cu Jidani, împotriva rațiunii lucrurilor și al textului Constituției, care zice (art. 3): „Teritoriul României nu se poate coloniza cu populațiuni de gintă străină“.

Această stare nenorocită se datorește partidelor, ai căror partizani sunt amestecați cu Jidanii și cari dar nu pot rezolva această mare problemă. (Aplauze pe băncile majori-

tății și pe băncile L. A. N. C.)

Liga Apărării Naționale Creștine intervine aici ca o necesitate superioară a politicii românești, având misiunea istorică, de a îndruma rezolvarea problemei jidovești, prin eliminarea Jidanilor pe cale legală, pentru a preveni eliminarea lor violentă.

VI. *Sistemul de guvernare constituțională*, prin aplicarea dispoziției fundamentale a Constituției, care zice (art. 88); „Regele numește și revoacă pe miniștrii săi“, așa precum se inaugurează astăzi, prin guvernul prezidat de marea personalitate culturală a d-lui profesor Nicolae Iorga, (aplauze prelungite pe băncile majorității și pe băncile L. A. N. C., fără partid și fără preocupări de partid, ci numai de interesul obștesc, Liga Apărării Naționale Creștine îl aclamă cu bucurie și-i asigură tot concursul său, ca fiind conform cu doctrina, cu programul ei și cu lupta pe care o susține de mulți ani împotriva guvernării partidelor, cari au dus națiunea românească la ruina materială și la desorganizarea morală. (Aplauze prelungite pe băncile majorității și pe băncile L. A. N. C.).

Liga Apărării Naționale Creștine regretă cu atât mai mult că inaugurarea noului regim a fost amestecată în chip nefiresc cu elementele regimului vechiu, prin cartelul guvernului cu partidul național-liberal, în alegeri.

Liga Apărării Naționale Creștine protestează încă odată împotriva samavolniciei și prădăciunilor electorale săvârșite pretundenți de agenții partidului național-liberal, (ilaritate), dovedind încă odată și M. Sale Regelui și Țării ce ar fi dacă, printr-o gravă eroare, ne-am întoarce la guvernarea partidelor, de care abia am scăpat. (Aplauze pe băncile majorității și pe băncile L. A. N. C.)

VII. Liga Apărării Naționale Creștine, împotriva perspectivei oricărei guvernări de partid, care nu mai este posibilă astăzi, fără grave urmări, afirmă, și de data aceasta, credința sa nestrămutată, că numai o guvernare inspirată de doctrina și programul său: *Hristos, Regale, Națiunea, România Românilor* poate să asigure restituirea în înregime a națiunii românești, în toate drepturile sale, ca națiune suverană, pe deplin stăpână pe pământul și pe destinele ei. (Aplauze pe băncile majorității și pe băncile L. A. N. C.)

*

D-lor deputați, la aceste teze, —

sunt șapte teze, — să-mi dați voce să adaug 7 grupe de observații, pentru fiecare teză o grupă.

D. general G. Cantacuzino-Grănicerul: Am vrea să fie 14 (ilaritate).

I. Restaurarea Instituției Monarhice.

În legătură cu teza I, dl prof. A. C. Cuza, se ocupă de declarația partidului național-liberal, citită în actualul Parlament, cu ocaziunea Răspunsului la Mesaj, declarație ce e în contradicție cu discursul dlui I. G. Duca, rostit la întrunirea Comitetului executiv al partidului liberal, în ziua de 7 Iunie 1930, la proclamarea ca Rege alui Carol II. Dl A. C. Cuza a înfierat partidul național-liberal așa dupăcum acesta merita, provocând vii discuții și lovind unde trebuie (D. N. *Georgescu Tulcea*: „Ați lovit unde trebuie, dle Cuza“)

*

II. Restaurarea Națională Generală.

D. A. C. Cuza: Trec la cap. II, care este foarte interesant, și anume: am zis că restaurării monarhice trebuie să-i urmeze *restaurarea națională generală*

Ce restaurare națională generală? Am zis: restaurarea statului național românesc, unitar și indivizibil.

Aici intervine *problema minorităților*. D-voastră v'ați alarmat de faptul, că în Mesajul Regelui se vorbește de „popoarele mele“, și atunci, între alții, d. Mirto — și ați protestat și d-voastră, partidul liberal — d. Mirto a venit să protesteze energic împotriva acestei expresiuni a „popoarelor mele“ și să susțină o altă teorie, cu care iarăși eu nu mă pot uni.

D-lor, ce zice d. Mirto? „România este un stat național, unitar, alcătuit după lupte seculare, prin jertfa și truda tuturor fiilor săi“.

Cari anume „Tuturor fiilor săi“?

Deaceia v'am întrerupt și am spus: alcătuit prin jertfele națiunii românești; căci o mulțime de fii anumiți, de alt neam s'au pripășit înlăuntrul țării. Crezi d-ta că aceștia au contribuit cu ceva la formarea și la întărirea acestei țări? (Ilaritate).

Dar d-ta mergi mai departe.

„Pe cuprinsul țării noastre întregite nu există popoare întregite, există cetățeni ai aceluiaș stat, care au izbutit să realizeze unitatea sa indestructibilă.“

Voci de pe băncile majorității: Foarte bine.

D. Eduard Mirto: Eu am spus aceasta și d-nealor zic că este foarte bine. Atunci trebuie să fie bine.

D. A. C. Cuza: Iar apoi ați mai zis: „Tratatele de pace garantează conviețuirea pașnică a minorităților etnice sau religioase. Respectoși de drepturile minorităților“ și așa mai departe.

Ce ați avut d-voastră în această discuțiune din partea partidului național-țărănesc, dacă sunteți într'adevăr partid național și țărănesc, ca să învocați tratatele de pace ale Ligii Națiunilor?

Noi știm un lucru: Statul acesta este un stat unitar național românesc. Pe pământul acestui stat și al acestei națiuni se găsesc mai multe popoare.

Așa că formula d-lui prim-ministru, când recunoaște aceste popoare este cea favorabilă nouă, nu cea defavorabilă. În mesagiul M. S. Regele vorbește în termeni preciși de: „Îndeplinirea măsurilor menite a face din această țară binecuvântată și din popoarele ei, în fruntea cărorora prin vechime, muncă, vitejie și sacrificiu, stă națiunea românească“.

Prin aceasta nu se înglobează toate neamurile sub denumirea de stat național, că ele, adică toate formează națiunea românească, căci n'o formează. În fruntea tuturor acestor popoare stă națiunea românească dominantă și stăpână pe pământul ei; iar celelalte minorități, sau fragmente de popoare, cum li s'a zis, sunt primite și li se dă tot ceea ce li se cuvine, fără însă să poată să se substituie ele națiunii românești. Pe ce se bazează întâietatea, suveranitatea, națiunii românești, pe acest pământ? Se bazează nu pe unul, ci pe patru drepturi imprescriptibile: pe dreptul istoric, pe dreptul majorității, pe dreptul muncii și pe dreptul apărării.

D-lor, istoria ne arată că poporul românesc a cucerit acest pământ și a întemeiat acest stat. A fost cineva alături de noi ca să l'întemeieze? Poate, nu cumva Jidanii d-voastră? (Ilaritate). Nu. Prin urmare, poporul românesc a întemeiat statul român și a cucerit acest pământ pentru cultura sa.

Al doilea drept al nației românești, de stăpânire și întâietate în stat, este dreptul majorității. Suntem noi majoritatea acestei țări? Incontestabil. Poate cineva chiar după dreptul democratic al d-voastre, lăsând la o parte dreptul istoric, să vină și să ne conteste nouă majoritatea, întâietatea? Evident că nu.

Al treilea drept al nației românești este dreptul muncii productive, din punct de vedere economic noi majoritatea suntem singura nație productivă. Tot ce se produce pe pământul acestei țări se datorește muncii țăranilor români. Ați văzut Jidani la seceră? (Ilaritate).

Voci depe băncile partidului național-fărănesc: Da, în Maramureș.

D. A. C. Cuza: Cum spunea așa de bine d. Grigorovici ieri, nația românească este o nație muncitoare, iar exploatarea acestei nații au venit de aiurea, exploatarea care nu produc nimic, ci exploatează munca productivă a țăranului nostru. Ei dar nu au dreptul ca exploatarea și paraziți să domine această nație. Iată dreptul muncii productive.

Al patrulea drept, de întâietate și suveranitate a nației românești, este dreptul apărării. Să ne punem noi în ipoteza că nu ar fi majoritatea nației românești ca să apere munca tuturor acestor popoare care se îndestulează în lăuntru teritoriului României. Vă întreb, eu pe d-voastră. Ce ar deveni această țară și aceste minorități în cazul când n'ar avea în dosul lor apărarea baionetei românești a majorității țăranilor români? Încât acei minoritari, oricare ar fi, și eu am în vedere în deosebi minoritatea jidănească, parazi-tară, să nu-și inchipuie că au un drept altul decât acela pe care nația românească binevoiesc să li-l dea, iar nu tratatele de pace ale Societății Națiunilor. Aceasta s'o știe minoritarii și să se ferească de consecințele nesocotirii acestor prescripțiuni esențiale și raționale, inerente naturii lucrurilor. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.).

Vorbeam de restaurare; este vorba de restaurarea statului național român. Când este vorba de aceasta, să nu invocați Liga Națiunilor, presa străină și străinătatea. Ordinea în țara aceasta, nu poate să fie decât ordinea românească.

Străinătatea? Dar știți d-voastră ce se petrece în străinătatea germană? Cunoașteți mișcarea lui Hitler, care are acelaș program ca și mișcarea noastră? Așteptați câteva luni și veți vedea.

Incheind cu acest capitol, al statului național unitar și indivizibil românesc, vă rog așa dar să ne scutiți cu Liga Națiunilor și cu străinătatea, căci noi nu ținem socoteală de aceste mofturi. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.).

D. I. Mirescu: D. președinte al Camerei nu are nimic de obiectat?

Poate admite d-sa limbajul de insulte al d-lui Cuza?

D. A. C. Cuza: Duceți-vă la Liga Națiunilor, plângeți-vă acolo!

D-lor, în privința restaurării economice, agricultura este baza de dezvoltare a economiei noastre naționale. Interesele agriculturii trebuie să treacă înaintea tuturor celorlalte interese.

În sfârșit, mai este încă o restaurare, care se impune, și aceasta este restaurarea morală a cinstei și caracterelor. Nu ași vrea să jienesc pe nimeni, dar d-voastră știți că cinstea în administrația acestei țări lasă foarte mult de dorit. Și nu mai insist asupra faptului că — ași putea zice — caracterele aproape nu mai există, sunt rare de tot, așa că și din acest punct de vedere se impune ca restaurarea monarhică să aibă ca urmare restaurarea morală.

III. Politca externă

D. A. C. Cuza: D-lor, al treilea grup de observațiuni se referă la politica externă

În această privință, am spus de stul cu prilejul discuției la mesagi, din 1930, și acum nu fac decât să-mi exprim mulțumirea mea că s'au restabilit relațiunile economice cu nația germană și că noi, fără a părăsi alianțele cu marii noștri aliați, revenim la relațiunile noastre economice dinainte de războiu cu Germania, care ne a adus atâta folos nouă ca stat agricol, în relațiunile noastre cu acest stat industrial.

IV. Programul de lucru al Adunării

D. A. C. Cuza: În ce privește programul lucrărilor noastre, în această scurtă sesiune extraordinară am spus că este prea restrâns. Sunt probleme mari care nu au fost atinse nici cu un singur cuvânt. Între altele problema revizuirii datoriilor agricole, a cametei, îngrijirea de soarta șomerilor, cum spunea foarte bine ieri în discursul său d. Grigorovici, reprezentantul partidului social-democrat, combaterea speculei în general și a speculei trusturilor în special. Vă întreb; de ce proiectul de Răspuns la Mesaj nu pomeneste nici un cuvânt, spre exemplu, despre trustul zahărului? Era o măsură pe care toată lumea o aștepta. Mi se pare că colegul nostru, d. inginer Bușilă, în declarația sa, ca reprezentant al industriașilor în România, a atins în treacăt și această problemă, dar ea este la or-

dinea zilei mai de demult și ne strâmtorează pe toți, ne apasă pe toți. Pentru proiectul de răspuns la Mesaj n'a spus măcar un cuvânt că se vor lua măsuri ca să se reprime această speculă a trustului zahărului și a trusturilor în general?

În sfârșit, este chestiunea statornicirii funcționarilor publici, Despre această însemnată problemă, proiectul de Răspuns la Mesaj nu spune iarăși nici un singur cuvânt, ignorând numeroasa categorie de slujbași ai țării, cari stau suspendați, neștiind de azi pe mâine care va fi soarta lor? Se cuvinea, în puține cuvinte, să li se dea asigurări, pentru ca oamenii aceștia să-și poată continua existența și munca lor în liniște.

V. Problema jidănească

D. A. C. Cuza: D-lor, o problemă, cea mai gravă a țării, dar pe care nici unul din partide nu o atinge, este problema jidănească. Vă întreb pe d-voastră, reprezentanții tuturor partidelor, credeți sau nu că există o problemă jidănească în România? De sigur, puteți d-voastră să fiți de altă părere, și oricine este liber să se suie la această tribună și să susțină că nu există o problemă jidănească. Noi vom fi foarte fericiți să-l auzim. Dar întrucât cred că nu există nimeni care să înfrunte această tribună cu o asemenea susținere, atunci problema există; și dacă există vă întreb: cum se face că nici un partid nu discută această problemă, nu pune această problemă și mai puțin încă nu se pregătește să o rezolve?

D. I. I. Mirescu: Există o singură problemă: aceea a minorităților naționale, dar nu există o problemă în special evreiască.

D. A. C. Cuza: D-le coleg, d-ta nu cunoști această problemă, fiindcă trăiești în atmosfera jidănească a partidului d-tale. Dar dacă vei vroi să o discutăm, eu sunt la dispoziția d-tale.

Prin urmare, această problemă, pe care nici unul din partide nu o discută, nu-și dă osteneală să găsească o soluțiune, fie cât de puțină cade întreagă în sarcina L. A. N. C. Misiunea istorică a L. A. N. C. este să îndrumeze rezolvirea acestei probleme și când zic „să îndrumeze“, înțeleg să vă dăm concursul nostru dezinteresat, pentru ca d-voastră partidele să rezolviți această problemă. Chiar dacă nu ați recunoaște-o formal, cel puțin să

luați măsuri de așa fel, încât această problemă să poată fi rezolvată. Iată care este misiunea noastră istorică. Iată dacă d. voastră veți continua a ignora această problemă atunci știți ce are să se întâmple? Are să se întâmple că, în mod fatal, vom trebui ca noi, L. A. N. C., care ne-am luat însărcinarea, care am jurat că vom rezolvi această problemă, să venim noi să o rezolvăm. De sigur să o rezolvim pe cale legală. Dar veți zice: cum o să rezolvți problema?

D. **C. Toma**: Noi nu știm.

D. **A. C. Cuza**: D-ta, care stai în legătură cu Jidani, de sigur că nu știi.

D. **C. Toma**: Eu nu știu, fiindcă am învățat carte la d-ta.

D. **A. C. Cuza**: Dar nu m'ai ascultat. Ai învățat carte la mine și te-ai dus la Sinagogă. (Mare ilaritate). Am eu mai mulți elevi de aceștia!

D-lor, pentruca să nu vi se pară că noi visăm cine știe ce prăpăstii contra Jidanilor poate să-și închipuie cineva ce o să facă Cuza cu Jidani, că o să-i arunce în Dunăre? O să-i arunce în Marea Neagră? Nu, d-lor. Dacă ei se vor imbarca pentru Palestina și se vor înneca în Marea-Neagră, asta e treaba lor, dar noi nu-i aruncăm în Marea-Neagră.

Ce facem noi? Să procedăm sistematic. Mai întâiu îi vom scoate din orice funcții, pentrucă și statul român are dreptul să fie condus de funcționarii săi. Contestați d-voastră aceasta? Vă rog, constat așa dar că nu îndrăzniți să-mi contestați acest drept.

Să mergem mai departe. Ii vom scoate din armată, pentrucă ei primejduiesc siguranța statului, prin lașitate și corupțiune.

D. **Teodor Fischer**: Protestez.

D. **A. C. Cuza**: Protestează d-ta cât vei vrea, dar să te pun acum în fața unei puști, să te vad ce ai să faci? (Ilaritate). Sau, nu în fața unei puști, ci în fața unui pumn românesc, să te vad ce ai să zici?

Va să zică, d-lor deputați, îi vom scoate din armată.

Al treilea, vom face ca Banca Națională care până astăzi a servit băncile intermediare jidănești, să nu mai servească aceste bănci, dându-le bani cu 6 la sută, pentru ca Jidani să-i exploateze cu 36 la sută, și vom face ca Banca Națională să reducă banii pe cari îi dă băncilor jidovești și să-i dea băncilor românești, în aceleași condițiuni Aveți

n-voastre ceva de zis împotriva acestei măsuri?

Să mergem mai departe. Vom susține pe comercianții români în concurență cu Jidani. Aveți ceva de zis?

Vom rezerva furniturile statului, Românilor. Aveți ceva de zis?

Dar este încă ceva. Fiindcă Jidani nu sunt agricultori, ci paraziți ai muncii, vom expropria orice bucată de pământ stăpânită de Jidani Aveți ceva de zis? (Ilaritate).

Iată, d-lor deputați, în puține cuvinte câteva din măsurile programului nostru, care vă dovedește că se cere numai să fie oameni cari să voiască, pentru ca această problemă așa de gravă și care este isvorul tuturor celorlalte probleme, să fie rezolvată.

Pentrucă printre d-voastre, pentru diferite motive, care ar fi prea lung ca să le discut aci, ar fi iritant poate, ați țipa iarăși, în mod violent sau nervos, nu se găsește nimeni să întreprindă această muncă utilă de deparazitare a nației românești, această muncă grea, dar necesară, ne revine nouă.

Dar, veți zice d-voastre, când o să veniți la putere? Când? Atunci când se va întâmpla ceea ce s'a întâmplat de data aceasta în Bucovina lui Robu, și în toată Basarabia, când nația română a început să înțeleagă ce sunt partidele și când va lupta, va rezista și se va uni, cum s'a unit, repet încă odată, în Bucovina și în alte centre, atunci d-voastre, toate partidele, nu veți mai avea nimic de zis, iar noi fim aci pe aceste bănci și vom lua măsurile pe cari trebuie să le luăm pentru a apăra nația română de acești paraziți.

D. **Gh. A. Cuza**: Fără de furturi de urnă vom fi aci.

D. **Eduard Mirto**: Cât curând, fără furturi de urnă?

D. **A. C. Cuza**: Așa dar, și această problemă, eu vă spun că va fi rezolvată.

Să nu credeți că este în întreaga istorie a nației române o singură problemă, pe care ea și-a pus-o și pe care nu a rezolvat-o. Au fost probleme mari, probleme grele. Nația română și-a pus problema unității sale naționale, și nația românească, prin chibzuința ei, și-a rezolvat această problemă. Au trebuit să se risipească trei imperii, pentru ca nația românească să-și realizeze unitatea sa națională, — și s'au risipit. Prin modul cum politica țării românești a fost condusă, nația românească a ajuns să-și vadă idealul său național pe deplin realizat.

Mai este încă un ideal național, pe care nația românească îl va realiza: să se vadă stăpână deplin pe pământul său, cu scoaterea Jidanilor din mijlocul ei. Se va face și aceasta, vă asigur.

VI. Sistemul de guvernare constituțională

În legătură cu acest grup de observații dl prof. A. C. Cuza stabilește sistemul de guvernare constituțională.

Din lipsă de spațiu publicăm mai jos o mică parte din discuțiunea în legătură cu această teză.

D. **A. C. Cuza**: D-lor, partidul liberal, cel care a închinat steagul, (ilaritate), și-a zis: noi intrăm în acest Parlament în cartel cu guvernul. Odată intrați în acest Parlament, ceilalți vor fi un conglomerat de oameni, care n'au nici o legătură între ei, iar noi formăm un partid strâns uniți, și care știm ce voim. O să-i lăsăm deocamdată, iar pe urmă vom începe să-i uzăm încet, încet, vom face puține intrigi, ne vom stabili legături cu național-tărâniștii, cu Lupu...

D. **dr. N. Lupu**: Cam greu cumine. (Ilaritate).

D. **A. C. Cuza**: Și d-lor, v'ați zis, are să mai fie încă cineva — aceasta a intrat în calculele d-voastre și vă frecați mâinile când vă pregăteți să veniți pe aceste bănci, după alegerile pe cari le-ați făcut — ați zis: aici trebuie să între și Cuza. Când Cuza se va găsi față cu lorga, vă dați d-voastre seama ce are să fie! (Mare ilaritate, aplauze). Și, d-lor, d-voastre v'ați făcut calculele d-voastre: Cuza, cu resentimentul său, el, care este un vechiu parlamentar, care are pasiunea Parlamentului, care cunoaște multe lucruri din viața noastră politică, Cuza are să vină și are să înceapă să se răzbune în mod crud împotriva lui lorga. (Mare ilaritate, aplauze). Când colo, d-lor, se întâmplă ce?

D. **general G. Cantacuzino-Grănicerul**: S'au pupat! (Mare ilaritate).

D. **A. C. Cuza**: Vedeti d-voastre, aceasta n'ați prevăzut-o. (Mare ilaritate, aplauze).

D. **A. C. Cuza**: D-lor, trebuie să vă explic cum s'a întâmplat. (Mare ilaritate). Regreț, d-lor, că d. profesor lorga nu este aici, reținut poate de alte treburi. Dar, vedeti d-voastră, noi, într'un moment dat — nu vreau să amintesc lucruri de demult.

O voce depe băncile partidului național-liberal: Neplăcute.

D. A. C. Cuza: Nu, nu, foarte plăcute. Am pornit împreună cu d. profesor Iorga, la 1906. Atunci am văzut că este ceva de făcut în țara aceasta. Eu eram mai bătrân, el mai tânăr, plin de entuziasm; a venit la Iași să organizăm o expozițiune pentru Bucovinenii de sub stăpânirea Austriei. Ne-am cunoscut mai de-aproape și am pornit împreună lupta pe cale politică, el mai mult pe cale culturală, eu pe cale politică.

D-lor, la 1910 am întemeiat un partid cu aceleași principii și aproape cu același program ca Liga Apărării Naționale Creștine.

O voce depe băncile partidului social-democrat: Sunteți contra partidelor.

D. A. C. Cuza: Atunci aveam încă iluzii și partidul nostru nu era partid ca al d-voastră. Și d-lor la un moment dat, pentru motive care ar fi prea lung să vi le explic...

D. C. Toma: Ar fi foarte interesant.

D. A. C. Cuza: Vă rog, vă dau explicațiuni imediat. (Ilaritate). Credeți că am ceva de ascuns?

D. C. Toma: Nu.

D. A. C. Cuza: D-lor, am luptat cu d. Iorga și a venit chestiunea semnării tratatului dela Saint-Germain — era la 1919. La data de 19 Noemvrie s'a întrunit Parlamentul, ale cărui alegeri fuseseră prezidate, în mod cu deosebire elegant de d. General Văioianu, care este aci. Și noi, d-lor, ne-am găsit în acel Parlament, al federației naționale, unde s'a pus, într'un moment dat, problema semnării sau neseemnării tratatului dela Saint-Germain. D. Iorga, poate mai politic decât mine — să zicem — a zis: așa este necesitatea, noi vom semna, trebuie să semnăm. Eu am zis: nu mă supun nici unei necesități și eu nu pot semna tratatul dela Saint-Germain. N'am semnat, d-lor. Și atunci, în mod fatal, s'a întâmplat o despărțire: două directive, nu contrarii, două directive, care se despărteau una de alta.

D. dr. N. Lupu: Mai fuseseră și înainte despărțiți. Numai eu îmi aduc aminte de câte ori eram lângă d-neata, să te apăr de d. Iorga și pe d. Iorga de d-neata.

D. A. C. Cuza: D-le dr. Lupu, nu putem să intrăm în toate amănuntele. Că ai intervenit d-neata între d. Iorga și mine, îți mulțumesc, dar atunci erau simple incidente, nu avea nici o valoare. Dela chestiunea

tratatului dela Saint-Germain, noi am rămas despărțiți, și după un lung înconjur ne am găsit în situațiunea de astăzi.

D. P. Ghiață: Cât are să dureze?

D. A. C. Cuza: Are să dureze cât are să dureze situațiunea, care ea ne leagă pe toți, și anume: *lupta contra partidelor*. (Aplauze pe băncile majorității).

D. Niculae Iorga reprezintă un guvern fără partid.

O voce: Refacem Liga.

D. A. C. Cuza: Nu; eu nu confund acțiunea mea cu acțiunea d-lui Iorga și nici d. Iorga nu confundă acțiunea d-sale cu acțiunea mea; sunt două acțiuni cu totul despărțite. Noi ne urmărim programul și doctrina noastră; d. Iorga este astăzi în fruntea guvernului și-și urmărește directivele sale, față de care noi n'avem nimic de zis, întrucât concordă, în această mare problemă a luptei de a crea un nou regim constituțional, fără partide. (Aplauze pe băncile majorității).

Pentru salvarea Moșilor

Din partea societății „Frăția de Cruce” din țara Moșilor primim spre publicare următorul comunicat:

Consiliul „Frăției” în ultima ședință a luat act că și după audiența la M. S. Regele, a președintelui și după demersurile făcute la șeful și membrii guvernului, chestiunea Moșilor se află tot în faza fagăduințelor și a hotărât ca să se întreprindă la guvern, parlament și în urmă la M. S. Regele, noi intervențiuni pentru salvarea țării Moșilor.

Pentru a coordona aceste acțiuni împreună cu parlamentarii din țara Moșilor și a vota textele definitive ale memoriilor, s'a convocat o ședință plenară a consiliului suprem, pentru ziua de 13 Octomvrie a. c., orele 9 seara, la sediul central al „Frăției” din Cluj, str. Regina Maria 30, când se va decide și asupra ordinii de zi a congresului ce se va convoca încă în această toamnă la Câmpeni, Abrud, Brad, și Huedin.

Consiliul a hotărât să inițieze în vederea suferințelor copiilor din țara Moșilor cari au de îndurat pe urma somajului părinților o acțiune de ajutorare cu pâine și lapte. Contribuțiunile benevole se vor aduna în casele „Frăției” depuse la autorități și societăți, iar sumele încasate se vor administra direct, prin prefectii județelor, și primăiile orașelor, cari vor îngriji și de distribuirea porțiilor de pâine și lapte.

Consiliul a mai proclamat de președinți de onoare pe d-nii generali Cantacuzino Grănicerul, Hanzu, Olteanu și Nicolau, iar de membri de onoare pe toți comandanții de legiuni din revoluția 1918—19, și pe toți ofițerii cari s'au distins în acțiunea pentru unire. De încheiere consiliul a hotărât ca „Frăția de Cruce” și toți frații să ia parte la meetingul de protestare ce se va ține împotriva mesajului guvernatorului Horti și contra curentelor subversive iredentiste.

Organizațiile noastre

L.A.N.C. — Storojineț.

Marți 8 Septembrie s'a ținut la Storojineț, o mare adunare a L.A.N.C., la care au participat aproape 10.000 (zecemii) de săteni, în frunte cu președintele organizației județene, preotul Ioan Iliuț și deputatul L.A.N.C. al Storojinețului docent Dr. V. Trifu (București).

Adunarea a fost prezidată și deschisă prin o rugăciune și vorbire, de preotul I. Iliuț, luând cuvântul apoi dnii Dr. V. Trifu, avocat I. Emilian (București), prof. și deputat Gh. Cârlan (Suceava), deputat Dr.

H. Vasiliu (Botoșani), Vasile Romaniuc (Panca), Filipi (Adâncata), Nic. Loghin (Budenit), G. Hlușcu (Crasna), și alții; apoi avocat Teodor Tcaiciu (Storojineț), avocat Vasile Prelipceanu (Fălticeni), deputat I. C. Cătuneanu (Cluj), avocat Morărescu (Cernăuți), prof. T. Huțan (Cernăuți), deputat N. Robu (Rădăuți).

Adunarea a durat 3 ore, terminându-se cu citirea unei moțiuni. S'au trimis telegrame M. S. Regelui Carol II și dlui prof. A. C. Cuza, Președintele Suprem al L.A.N.C.

L.A.N.C. — Cluj.

Organizarea L.A.N.C. în județul Cluj, a început cu regiunea Mociu, unde prin munca neobosită a tinărului *V. Ban*, s'au format în ultimul timp, comitete în comunele *Geaca, Lacu și Petea*.

L.A.N.C. — Bihor.

Propaganda L.A.N.C. în județul Bihor a reînceput în plasa *Vaşcău* unde entuziaștii noștri luptători *I. Ivancea și Gh. Hoza* au organizat L.A.N.C. în comuna *Cărpinet*, apoi în com. *Călugări* cu concursul bunului Român *P. Mătuța* și în com. *Sohodol* cu concursul vrednicului

comerciant *P. Staița*.

În același județ a început organizarea L.A.N.C. în regiunea comunei *Sudrigiu*.

L.A.N.C. — Banat.

Di *Alexandru Țieranu — Timișoara*, a început reorganizarea L.A.N.C. în Banat. În acest scop D-Sa depune o muncă asiduă, îngrijind de înscrierea de membri în L.A.N.C. și de formarea de comitete în diferitele comune ale Banatului.

În ultimul timp s'a format Comitetul L.A.N.C. în comunele *Clopodia, Rudna, Duboș, Vinga și Urseni* din jud. Timiș și comuna *Globucraiova* din jud. Seve în.

Apropiata victorie, în Germania, a naționalismului integral și intrănsigent

Germania postbelică, adusă la desperare prin acțiunea nefasă a guvernelor jidovite și exploatarea Jidovimei internaționale, își strânge acum toate forțele naționaliste laolaltă având în frunte pe *Hitler* și pornește o luptă măreață, impunătoare și decisivă spre a răsturna guvernul actual.

Ceea ce se petrece acolo este preludiul unor evenimente cari, cu necesitate inexorabilă, se vor produce în orice țară unde Jidovimea, cu uneltele ei: partidele politice, au dus populația la ultima limită a mizeriei. Se va întâmpla la fel și la noi în România noastră, roasă și stoarsă de Jidani și jidoviți.

Exemplu unirii tuturor oamenilor de bine, cu simț național și caracter intrănsigent din lumea germană, trebuie să ne servească și nouă, Românilor împărțiți în biserițe, drept model și îndemn. Reproducem mai jos textul moțiunii, votată la 11 Octombrie 1931 la Harzburg, a Congresului opoziției de dreapta, la care au participat partidele *național-socialist, național german, agrar și organizațiile căștilor de fier*.

MOȚIUNEA

Congresul a votat următoarea moțiune:

„Suntem dispuși să preluăm guvernul atât în Prusia cât și în Reich și să ne asumăm răspunderea completă a situației.

Nu refuzăm pe nimeni care ne întinde mâna pentru o colaborare cin-

stită.

Suntem decizi să combatem cu toate mijloacele actualul sistem și cursul politic al unui guvern, care stă la cârma statului, sub mantaua unui guvern național.

Orice guvern care lucrează contra principiilor opoziției naționale unite, trebuie să țină seamă, că-l vom combate din toate puterile.

Cerem demiterea guvernului *Bruning* și cel al lui *Braun*, abrogarea dispozițiilor dictatoriale, date de un guvern a cărui alcătuire nu reprezintă voința poporului.

Cerem alegeri noi atât în Reich cât și în Prusia.

Deplin conștienți de răspunderea care ne-o luăm, declarăm în numele opoziției naționale, că vom apăra viața și avutul tuturor acelor, cari se declară partizani ai naționalismului întregal.

Cerem pentru Germania același sistem de apărare națională, cât și același drept la înarmări, ca și celelalte state.

Conjurăm pe mareșalul *Hindenburg*, președintele Reichului, să asculte cererea milioanei de bărbați și femei, înscriși în organizațiile naționaliste și să shimbe în ultima oră cursul politic într-unul care corespunde unui guvern adevărat național“.

CUVÂNTUL LUI HITLER

Hitler a luat apoi cuvântul și a arătat, că prin decretul-legi ale fostului și actualului guvern nu se po-

ate veni în ajutorul poporului german, care se sbate în mizerie.

Dacă Germania s'a prezentat supusă la Geneva vina este a guvernelor anterioare, cari n'au depus o muncă efectivă și cari au înăbușit totdeauna orice mișcare naționalistă.

Două curente puternice există azi în Germania: cel comunist și cel naționalist. Lupta trebuie dată între ele. Nu poate rămâne în Germania decât un singur sistem: sau cel bolșevic sau cel naționalist.

Rezultatul acestei lupte, oricare va fi el este dorit și va fi adus la noi.

Este dela sine înțeles că național-socialiștii, cari fac parte din opoziția națională unită, să lupte pentru principiile lor și să ajungă la țintă.

Trbuie să se termine odată cu politica externă de înjosire și actualul guvern trebuie înlăturat.

Bolșevismul nu urmărește decât anarhia în țară.

Național-socialiștii, din contra, doresc liniște și ordine și se declară dispuși să preia puterea și să-și asume răspunderea situației.

În spiritul acesta opoziția națională unită întinde mâna la o colaborare loială și declară că actualul sistem politic trebuie răsturnat.

Discursul lui *Hitler* a fost primit cu aplauze frenetice.

Dela Soc. Stud. în Medicină-București

Am primit la redacția revistei noastre următoarea invitație din partea stud. în Medicină, pe care o reproducem mai jos:

Domnule,

Societatea noastră a consacrat, memoriei Prof. Dr. N. C. Paulescu, prima ședință publică din activitatea toamnei acestei.

În acest scop, vă roagă să bine voiți a lua parte la această pioasă manifestare, ce va avea loc Sâmbătă 17 Octombrie 1931, ora 9 seara când va fi și descoperirea bustului pe care societatea i l-a făcut.

Președinte *C. I. Tănăsescu*.

Rugăm achitați abonamentul